

СЪДЪРЖАНИЕ

Съобщения 2

Изкуство, думи... 6

Съобщения 8

Изкуство, думи... 12

Хроника 14

Изкуство, думи... 16

Оформление

Александър Стефанов

Редактор

Славяна Банкова

На корицата:

Надежда Павлова –
фотография, от изложбата на
пленер „Фотофиеста“

За контакти и реклама:

тел. 02) 944 4141

02) 943 4421

факс: 02) 946 0212

info@sbhart.com

ИнфоСБХ

ISSN 1310-9448

СБХ, 1504 София, ул. „Шипка“ 6

Посетете сайтовете www.aism.com и www.callforart.com.
Сайтовете съдържат информация за международни събития,
в които можете да участвате.

IV-ти НАЦИОНАЛЕН КОНКУРС ЗА ХУДОЖЕСТВЕНИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ „ГАЛЕРИЯ TODOROFF“

РЕГЛАМЕНТ И УСЛОВИЯ ЗА УЧАСТИЕ

**ТОДОРОВ АД – Винарска изба TODOROFF с любезното съдействие
на Националната художествена академия и СБХ обявява
4-ти национален конкурс 2007 за художествени произведения
„ГАЛЕРИЯ TODOROFF“ на тема:**

„ ФИЛОСОФИЯТА НА ВИНОТО И ЖИВОТА ОТ ДРЕВНОСТТА ДО ДНЕС “

Ежегодният конкурс за художествени произведения „ГАЛЕРИЯ TODOROFF“ се провежда при следните условия:

I. Участие:

1. В конкурса могат да участват само български автори.
2. Всеки автор ще може да представи само едно художествено произведение.

II. Категории на участие:

1. Произведенията са в раздели „Живопис“ и „Скулптура“
2. Няма ограничение във вида техника.
3. Размери на произведението:

– за скулптура – с височина до 70 см.

– за живопис – с размери до 120 см. на голямата страна.

III. Етапи на провеждане на конкурса:

Жури под председателството на г-н Иван Тодоров ще оценява творбите в първите два етапа. Етапите са, както следва:

1. Селекция на творбите за участие в конкурса. Оценяват се общите художествени характеристики на творбите и тематичната им ориентация.
2. Определяне на номинациите за всяка една от наградите в срок до 14 май (понеделник) 2007 година..

– Специална награда TODOROFF за 2007 – 1500 лв.

– Награда в раздел „Живопис“ – 1000 лв.

– Награда в раздел „Скулптура“ – 1000 лв.

3. Определяне на наградените творби ще се извърши на 22 май (вторник) 2007 и ще бъде обявено същата вечер на тържествена церемония-концерт по повод връчване наградите на авторите в зала България под мотото „Вино и Изкуство“, съпроводено от специалните вина „Галерия TODOROFF“.

IV. Изложби

1. Допуснатите в конкурса творби ще бъдат изложени в галерия „Зала България“ в периода 17 – 27 май 2007 година.

V. Стойност на картините

Творбите на участниците ще бъдат предлагани за откупка. Всеки автор следва да посочи цена, с включени 30% галерийни, които при откупка по време на изложбата и промоцията „TODOROFF“ ще предостави на фонд „Галерия на българските таланти“. Фондът е създаден от Винарска изба TODOROFF, ГЛОБУЛ и МЗ КОМЮНИКЕЙШЪН ГРУП за подпомагане на български студенти в областта на изкуството.

VI. Право на организатора

Организаторът ще публикува в сайта на TODOROFF: www.todoroff-wines.com всички номинирани за награда творби.

Организаторът има правото да ползва номинираните и наградени творби в конкурса за рекламни и промоционални цели, както и за отпечатването им върху етикети за вино, рекламни материали и каталози.

VII. Срокове:

1. Творбите за участие в конкурса се предоставят в Националната Художествена Академия (ул. Шипка 1, Ректората, сутерена – срещу фотолабораторията) в срок от 2 май (сряда) до 4 май (петък) 2007 год.

2. При подаването на творбите всеки участник подписва Декларация по образец за участието си.

3. Резултатите от първоначалната селекция ще бъдат обявени на 14 май (понеделник) 2007 год. в НХА, в СБХ и на сайта на TODOROFF: www.todoroff-wines.com

4. Всички творби, които не са одобрени за участие в конкурса следва да се получат обратно от авторите им на 15 май (вторник) и 16 май (сряда) 2007 год. от Националната Художествена Академия (ул. Шипка 1, Ректората, сутерена – срещу фотолабораторията).

5. Авторите на номинираните и всички останали картини, които не са откупени, следва да получат творбите си от Националната Художествена Академия (ул. Шипка 1, Ректората, сутерена – срещу фотолабораторията) от 29 май (вторник) до 31 май (четвъртък) 2007 год.

6. В случай, че творбите не се получат обратно от авторите им в указания срок, организаторът няма да носи отговорност за тях след изтичане на указаните срокове за евентуални повреди и липси. Непотърсени творби в срок до 8 юни (петък) 2007 ще бъдат разпродадени от организатора на търг, приходите от който ще бъдат използвани за благотворителни цели.

**За повече информация: НХА, Албена Спасова на тел: 0885 078011
TODOROFF, Александра Антонова на тел: 0898 615 627**

МЕЖДУНАРОДНА ФОНДАЦИЯ „СВ. СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ“

О Б Я В Я В А

НАЦИОНАЛЕН КОНКУРС ЗА МЛАДИ ХУДОЖНИЦИ, КРИТИЦИ И КУРАТОРИ

П Р А В И Л Н И К

1. Условия за участие

В конкурса за 2007 г. могат да участват всички български художници (работещи в

областта на живописи, скулптурата, графиката и други съвременни форми), критици и куратори с реализирани проекти на възраст до 35 години (към 31 декември 2006 г.). Не се допускат произведения, представени за дипломна защита.

2. Определяне на участниците

Председателят на фондацията назначава селекционна комисия, която в продължение на цялата календарна година следи художествените прояви в страната и в чужбина.

В определени от правилника срок членовете на комисията правят предложения за участие в конкурса на автори и техните произведения. Не се поставят ограничения по отношение на стилови предпочитания, тематичен и сюжетен избор, изразни средства, форма и начин на показване на произведенията и проектите.

Приемат се и свободни заявки за участие и от изявили желание автори.

3. Определяне на участниците

– *Първи етап:* до 31 октомври 2007 г. селекционната комисия, както и нейни представители от страната, представят своите предложения в секретариата на конкурса. На същия адрес подават заявки за участие в конкурса и лично автори.

– *Втори етап:* до 15 ноември 2007 г. селекционната комисия определя авторите, които ще представят работи за изложбата-конкурс, като съобразява техния брой с изложбеното пространство.

– *Трети етап:* 8 и 9 януари 2008 г., от 9 до 17 ч. в Изложбен комплекс на СБХ, ул. „Шипка“ 6, авторите, номинирани от журито за участие в изложбата, представят произведенията си;

17 януари 2008 г. – журиране, откриване на изложбата и обявяване на наградите;

4. Представяне на произведенията и проектите

За първия етап кандидатите представят информация за свои участия в България и чужбина. Приемат се:

DVD; CD; фотографии; текст; данни за кандидата: дата месец и година на раждане, пълен адрес за кореспонденция, телефон за връзка;

Същите материали се изискват и за предложените от селекционната комисия;

Автори, номинирани от селекционната комисия за участие в изложбата-конкурс, се уведомяват с писмо;

Окончателното представяне – брой на произведенията, размер, пространство – се определя от постоянно действащата комисия.

5. Награден фонд – левовата равностойност на 10 000 щ.д.

Разпределя се за:

– **голяма награда – 2 000 щ.д.;**

– **6 равностойни награди по 1 000 щ.д. (независимо от жанра);**

– **4 поощрения по 500 щ.д.;**

Наградите се връчват заедно с дипломи и пластичен знак в деня на откриване на изложбата. Журито си запазва правото да променя броя и характера на наградите в рамките на награден фонд и обявените степени.

6. Наградените работи остават собственост на МФ „Св. Св. Кирил и Методий“. Ако художествената специфика на наградената работа не позволява да се съхранява в колекцията на Фондацията, след обсъждане със селекционната комисия, авторът предоставя друго свое произведение.

7. Общи разпоредби

През цялата година действа секретариат на конкурса към МФ „Св.Св.Кирил и Методий“ – на адрес:

1504 София; ул. „Васил Априлов“ 3; www.cmfdn.org ;тел. 02/ 944 62 48;

ДИМИТЪР КАЗАКОВ – НЕРОН в Дома на хумора и сатирата – Габрово

През март и април в Дома на хумора и сатирата гостува подобрена колекция от творби на изтъкнатия наш художник Димитър Казаков-Нерон. Произведенията на гениалния майстор на четката са собственост на Художествената галерия в Ловеч. Сътрудничеството на галерията с габровската Весела къща датира от няколко години и размяната на изложби от богатите им фондове вече се превръща в традиция. По случай 35-я рожден ден на Дома на хумора и сатирата (1 април т.г.) повешката галерия гостува на музея с една от най-ценните си колекции.

В изложбата са представени 62 творби на Димитър Казаков – рисунки и графики – които разкриват разностранния му талант и силата на духа му, белязали всяка от неговите картини с индивидуалния и запомнящ се почерк на гения. Показаните произведения са само част от щедро дарение, което приживе Нерон прави на град Ловеч и което наброява 185 рисунки и 95 керамични пана. През 1989 г. в комплекса „Вароша“, в стара възрожденска къща, избрана от самия художник, е открита музейната експозиция „Дарение Казаков“, която приютява дарените творби.

Димитър Казаков е роден на 22 юни 1933 г. в с. Царски извор, Великотърновско. Учи в Художествената гимназия в столицата, където е приет за особено дарование, а през 1965 г. завършва специалност „Графика“ в Художествената академия – София. Няколко години живее в Пазарджик и работи като плакатист, прави вътрешно художествено оформление на обществени сгради. От 1966 г. участва в изложби в България и в чужбина и още през следващата година получава наградата на СБХ за графика. През 1972 г. е изселен от Пазарджик и се установява със семейството си в с. Божурище край София. До 1977 г. работи като художник във военен завод, а от 1978 г. е свободно практикуващ художник. Нерон живее чрез работата си, рисува навсякъде и непрекъснато. По-късно ще го признаят не само като майстор на маслената живопис, но и като творец, владеещ до съвършенство акварела, литографията, монотипията, смесените техники.

Умира на 16 януари 1992 г. в София.

За своите 59 години Димитър Казаков оставя 15 000 живописни платна, акварели, графики, рисунки, пластички и рисувани керамични творби. Приживе художникът прави 15 самостоятелни изложби, като най-успешната е през 1980 г. и именно тя бележи началото на голямото му признание у нас и по света. Следват я десетки изложби в най-престижните галерии в Ню Йорк, Париж, Мадрид, Виена, Токио, Торонто, Атина, Базел, Люксембург и др. Творби на Нерон притежават Националният фонд за съвременно изкуство в Лувъра, музеят „Пушкин“ в Москва, Императорската колекция в Токио.

През 1981 г. френският режисьор и сценарист Жан-Мари Дро прави за него филм, включен в поредицата „Художници-чародейци“ и в увода казва за него:

„Димитър Казаков, наречен от близките му Нерон, е същинска природна стихия, недържима сила, човек, дълбоко сраснал се със земята си, който умее чрез своите картини да възстанови за нас и за самите българи цялата история на българското изкуство и на всичките негови форми. Изключителното у Казаков е, че с него откриваме едновременно една страна, един народ, една цяла култура. Казаков – това е един от онези художници-чародейци, каквито срещаме рядко, защото сам по себе си той е цялата българска земя.“

Дарина МАРИНЧЕВСКА, Дом на хумора и сатирата – Габрово

ВМЕСТО ПРОЩАЛНО

Отиде си Петър Доев – един от най-колоритните ветерани на СБХ.

Разделихме се с един мъдър, пословично скромен и жизнерадостен творец на пластичната ни култура.

В скръбния хлад на Ритуалната зала го отрупахме с цветя и изрекохме тъжни слова. Но това беше ли ти достатъчно, маестро?

Преди много години с цветя и патетични слова на 9.IX.1944 г. те дариха твоите съграждани от град Кула, когато идваше от фашистките зандани. Но тогава те посрещаха, а днес ние те изпращаме. И това е тъжното и нелепото.

Във своя почти вековен библейски жизнен път ти достойно носеше кръста на своята съдба и родовата ти памет. Като член на Съюза на българските художници шест десетилетия, ти, Маестро бе активен участник в културната летопис на страната, а като преподавател в Художествената гимназия – завоюва име на педагог, обичан от своите ученици. На стотици твои възпитаници (сега известни художници) ти за пръв път показа как да държат палитрата, как да полагат мазката и изтеглят линията.

И техните творчески успехи бяха твоя отрада.

Ти като дете се радваше на техните изложби и медийни изяви.

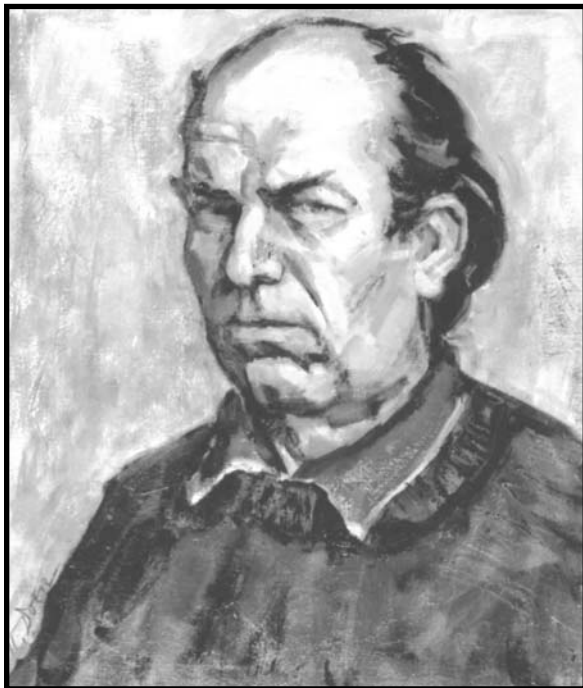
У теб нямаше злоба и завист, у теб имаше блага дума и радост за всеки твой ученик и колега. И затова беше желан и приет навсякъде.

Утвърден живописец, илюстратор и педагог, ти завоюва свое място в българската живопис. Ще те помним като творец, от чиито платна лъха красотата и обич.

И още нещо, което ни изуми.

Ти си единственият, който в последния си друм получи разкошен венец цветя от Детската градина в твоя квартал!

Това не е ли знак за нас „живите“?

Петър Доев – „Автопортрет“

Цоко ГЕРГОВ

ЗАФИР ЙОНЧЕВ (1924 – 2006)

Той познаваше всички художници в България, а и те го познаваха.

Работата му беше огромна по мащаби, но той я вършеше с лекота, без да се оплаква. Известен беше със специфичното си самоковско чувство за хумор и сам можеше да се иронизира с шопско-македонския си манталитет. Като никош друг Зафир Йончев беше способен за един ден да прекоси страната – сутрин например да води журито на окръжната изложба в Силистра, по обяд да прескочи в Ловеч за събирането на групата, а вечерта да се озове в Благоевград, където завършва местният пленер и трябва да се подреди и открие изложба на участниците в него. Зафир Йончев като че ли нямаше личен живот, а още по-чудно бе кога намираше време да прави графиките си. Той бе отдаден изцяло на две неща – на СБХ и на своя роден град Самоков. Като дългогодишен секретар на Съюза, продължавайки мисията на своите предходници Стоян Сотиров и Петко Абаджиев, той има огромни заслуги за укрепването на творческите групи в окръзите и осъществяването на децентрализацията на националния художествен живот.

Нему принадлежи и основната заслуга за създаването на графичната база на СБХ в Самоков, която съществува вече близо четири десетилетия. Зафир Йончев беше възрожденец по дух, такива като него в наши дни се срещат все по-рядко. Не случайно по майчина линия той принадлежи към рода на Захари Зограф, не случайно негов баща беше именитият самоковски живописец Христо Йончев-Крискарец, близък приятел на Майстора.

Превъзходен рисувач и известен педагог, Зафир Йончев беше признат майстор на графичните техники, своите умения и познания охотно споделяше със студентите.

Като художник той остави богато и талантливо творчество, което носи духа и традициите на Самоков, вярно на възрожденската ни култура и вдъхновено от родната ни история. Творци и личности като Зафир Йончев оставят незаличими следи, техният живот е пример, а създаденото от тях хвърля светлина върху всички нас.

Георги ШАПКАРОВ

По повод изложбата „50 ГОДИНИ СДРУЖЕНИЕ НА БЛАГОЕВГРАДСКИТЕ ХУДОЖНИЦИ“

СБХ – група Благоевград е създадена през 1956 година и нейни учредители са: **Георги Ножаров, Димитър Михайлов, Аргир Марчев, Стальо Сталев**. Групата е причислена към Окръжен народен съвет-отдел „Просвета и култура“ – Благоевград. Председател на групата е художникът Димитър Михайлов. През 1958 година групата престава да съществува и е възстановена по-късно като „мероприятие на Общински народен съвет“. На 6-ти февруари 1962 година е първата изложба на групата след възстановяването ѝ.

Първата сериозна изложба (лялото на 1956 година), състояла се в старата сграда на Окръжния исторически музей – Благоевград, много художници свързват с поканения унгарски посланик в България – като ехо от политическите събития тогава. Добре подготвена и организирана от тогавашния Общински съвет за култура и художниците от града и окръга, тя има широк отзвук в града. Французите имат едно словосъчетание „Savoir faire“ – означава, вкус, талант, интуиция и такт в изкуството. Това с лекота бихме съотнесли към ентусиастите, поставили началото на групата. Бихме споменали първия творчески секретар на групата Стойне Шаламанов от 1964 г., близките му колеги и приятели Христо Бараковски, който дълги години е председател на художествения съвет (от 1962 година към групата е създаден художествен съвет), Георги Ножаров – учредител на повторното създаване на групата, заедно с Лили Бенева и Стефан Юруков. Това е начин на живот, особена благословия, която маркира с енергия и следващите поколения. Бих добавил колегите ръководили групата: Сашо Стоицов, Огнян Механджиев, Методи Душков, Иван Милушев и днес Живко Янев, които имайки различни пристрастия и търсения съхраниха сдружението през годините. Името на академик Дечко Узунев и академик Светлин Русев се свързват с последващите през годините изяви, подкрепяни от Съюза на българските художници в национални и регионални обсъждания и представления. Високото качество и днес дължим и на автори като Владимир Пешев, Владимир Мишев, Крум Дерменджиев, с благодарност за първите уроци към младите художници добавяме доайените: Димитър Киров, Иван Тасев.

Групата на художниците променя статута си през 1990 г. в дружество „Македония Арт“ и е вписано в регистъра на Благоевградския окръжен съд, като юридическо лице. Председател на дружеството тогава е художникът Огнян Механджиев и член колегата ни Пламен Бонев. От 2003 г. е Сдружение на художниците „Македония Арт“ с председател Иван Милушев и до момента в последващите регистрации съществува по този начин. В момента сдружението, което наброява 76 члена от които 30 са членове и на СБХ, се ръководи от господин Живко Янев.

Много от заминалите си вече автори не можем да срещнем, но помним присъствието им, думите им, чрез техните графики, скулптори, проекти, картини, пластики, фотографии.

На многото присъстващи колеги благодарим за това, че все още имаме нужда един от друг и си пожелаваме добро самочувствие и добри творчески реализации в предстоящите години. Бъдете здрави!

Илия НИКОЛОВ

От 4-и до 10-и юни 2007 г., в Панаирния град в Пловдив ще се проведе панаира на изкуствата „ИМПРЕСИЯ“. Изложбената програма включва индивидуални

автори и галерии, приложни художници, стоки и услуги, свързани с изкуството, културно-историческо наследство, музеи, издателства. По традиция на изложбата се представят млади таланти от училищата по изкуствата. Галерии и фирми могат да направят презентации на своята дейност или на отделен автор.

Информация за участие може да получите от: *Боряна Панталеева, тел.: 032/903 551*
E-mail: b.pantaleeva@fair.bg

Таян Георгиева, тел.: 032/90 33 25; E-mail: t.georgieva@fair.bg

Иван Кънчев-Иванов, член на СБХ, секция „Керамика“, спечели двумесечна стипендия в Австрия по програмата „Artists in Residence“.

5-то МЕЖДУНАРОДНО ТРИЕНАЛЕ НА СЦЕНИЧНИЯ ПЛАКАТ – СОФИЯ 2007

Триеналето има за цел да представи най-интересните постижения на художниците от цял свят, работещи в сферата на плаката, свързан с всички форми на сценична изява: театър, опера, балет, оперета, мюзикъл, цирк, куклен театър, пантомима, концерти, фестивали, вариете, естрада и др.

Петото Международно триенале на сценичния плакат ще се проведе през октомври – ноември 2007 г. в Националния изложбен център за съвременно изкуство – СБХ, София, ул. „Шипка“ 6.

Условия за участие: За триеналето се приемат плакати, създадени в периода – 30 април 2004 – 30 април 2007.

Категории

1. Отпечатани плакати за: театър, опера, балет, оперета, мюзикъл, цирк, куклен театър, пантомима, концерти, фестивали, вариете, естрада и др.

2. Плакати на тема ЛЮБОВТА в сценичните изкуства и за българската пиеса „ПОЛКОВНИКЪТ ПТИЦА“ от Христо Бойчев (в сайта има публикуван синопсис).

В този раздел могат да участват отпечатани сценични плакати или специално създадени за случая оригинали. Няма задължителен текст.

Формат: Минимален формат А2 (420 x 594 мм)

Брой на представените плакати: Всеки автор може за изпрати максимум 4 плаката, придружени от CD (с размер А5, формат .ai, .eps, .tif, .pdf, резолюция 300 dpi, СМУК) с дигиталните им изображения, попълнени формуляри и кратка биографична справка за автора. Плакатите за категория 1. се представят в 2 екземпляра.

Срок: Краен срок за получаване на плакатите в България е 30 април 2007 година.

Няма такса за участие.

Адрес

Пето международно триенале на сценичния плакат – София 2004

Ул. „Шипка“ 6, IV ет., София 1504, България

Тел. + 359 2 846 72 48; факс + 359 2 946 02 12;

e-mail: dari@omega.bg; ; albenasa@abv.bg;

Журиране

Национален селекционен жури ще определи колекцията на Петото триенале.

Резултатите от селекцията ще бъдат оповестени през м. юни 2007 г.

Международно жури с участието на: ШИГЕО ФУКУДА – Япония; ТАПАНИ ААРТОМАА

– Финландия; РОМАН КАЛАРУС – Полша; МИША БАТОРИ – Франция; ФЕЛИПЕ ТАБОРДА – Бразилия ще определи наградите непосредствено преди откриването на Триеналето.

Наградите ще бъдат оповестени на официалното откриване на 8 октомври 2007 г.

Награди

ГРАНД ПРИ – пластика „ЗЛАТЕН ПЛАКАТ“ и 1000 евро

ДВЕ РАВНОСТОЙНИ НАГРАДИ – бронзов плакет и 500 евро (за двете категории)

НАГРАДА ЗА МЛАД АВТОР (до 35 годишна възраст) – бронзов плакет в памет на известния български художник Асен Старейшински

Всеки автор трябва да изпрати плакатите си в подходяща за транспортиране опаковка, без паспарту и рамка с надпис „Печатни материали. Без търговска стойност“

Организаторите не носят отговорност за евентуални повреди по време на транспортирането.

Плакатите остават собственост на Фонда на Триеналето след закриването на експозицията.

Организаторите могат да фотографират и репродуцират плакатите без допълнително заплащане за нуждите на всички печатни материали на Триеналето и публикациите, свързани с него. Организаторите си запазват правото да отказват участие на произведения, неотговарящи на статута на Триеналето, оскърбяващи морала, националните и религиозни чувства.

Каталог

За Петото международно триенале на сценичния плакат – София 2007 ще бъде издаден цветен каталог, в който ще бъдат включени всички произведения, приети от селекционното жури.

Всеки участник в Триеналето ще получи безплатен екземпляр, заплащайки само пощенските разходи по изпращането му.

Повече информация: www.triennial.orbitel.bg

За улеснение на българските автори ще бъде организирано приемане на произведенията им на 3 май (четвъртък) в СБХ, секция „Графичен дизайн“, София, „Шипка“ 6, IV ет. – при Албена Спасова

Творческият фонд при СБХ уведомява своите членове и членовете на СБХ, че леярната база в кв. Илиенци работи под управлението на фирмата СБХ – „Карьера“ АД. В предприятието се предлагат производствени мощности за леене на всякакъв вид метали. Предлагат се също така материали за каменна скулптура (гранит и врачански камък).

Предприятието дава от 7 до 10% комисионна в зависимост от големината, на всеки член на СБХ, който донесе поръчка за изпълнение на всякакъв вид метални и каменни изделия. Членовете на СБХ получават между 7 и 10% отстъпка при сключен договор за изпълнение на собствен проект в материал.

За справки: 938 12 94 – М. Краджиян и GSM:

0888343925 – Изпълнителен директор Иван Сиромахов

Г-н Георги Киличиев продава:

Жълти глазури – 30 кг.; Оранжеви глазури – 80 кг.; Червени глазури – 190 кг.; Сини глазури – 100 кг.; Зелени глазури – 8 кг.; Безцветни глазури – 180 кг.; Черна глазура – 20 кг.; Син смалт – 30 кг. X 4 лв.; Червен смалт – 10 кг. X 5 лв.; Златен смалт – 30 кг x 5 лв.; Мляк бял смалт – 30 кг. X 5 лв.; Бял смалт нецепен – 40 кг. X 2 лв.; Флюс за снимки – 10 кг. X 20

лв.; Лустри – 10 л x 150 лв.; Колоидални разтвори: – Au – злато 10% – 8 л. x 600 лв.; – Au – злато 8% – 3 л. x 400 лв.; – Pt – платина – 3 л. x 600 лв.

Имам в наличност и други суровини като лято стъкло, декоративни стъкла и елементи.

Глазурите са ниско и високо топими, а цените са от 4–10 лв. в зависимост от цвета.

Телефен за връзка: дом: 856 44 37; ателие: 866 85 76; GSM: 0898 686 005.

Район „Изгрев“ – Столична община, съвместно със СБХ организира от 11 до 31 май 2007 г. в Арт център „Алтера“, бул. „Др. Цанков“ 36

ДВНАДЕСЕТА ТРАДИЦИОННА ИЗЛОЖБА НА ХУДОЖНИЦИТЕ, ЖИВЕЕЩИ И РАБОТЕЩИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА РАЙОН „ИЗГРЕВ“

с тема „Софийски сезони“ и мото „Мостове към бъдещето“.

Изложбата има статут „За наградата на кмета“.

За повече сведения се обръщайте на тел. 970 10 10; 970 10 63.

Ежегоден каталог на ВГ карикатурата

е издание на секция "Карикатура" при СБХ. Всяка книжка представя с хумор и самоирония най-важното, случващо се през годината и отношението на карикатуристите към личностите в политиката. Каталогът е късче от историята на това трудно изкуство, а също и едно парченце от историята на България. Каталогът присъства във фонда на Народната библиотека, както и в библиотеките на Пловдив, Варна и Бургас. Каталогът присъства и в библиотеките на много видни българи, както и в старият скрин на баба Петра от село Могилище, скътан заедно с две златни парички и един наполеон - наследство за внуците.

Каталогът може да се купи от пропуската на СБХ. Заедно с него получавате и карта за 10% намаление при покупки на художествени материали през цялата 2007 год.

За контакти: 02/983 91 11, e-mail: bgcartoon@abv.bg

ТВОРЕЦЪТ И УЧИТЕЛЯТ АСЕН ВАСИЛЕВ

По повод почетното участие
на проф. Асен Василев в Годишната изложба
„Дървопластика“ 2007, 28.02. – 12.03.2007 г.

Изминаха две десетилетия откак ни напусна професор Асен Василев – създател на школа в съвременната българска резба, през която преминаха множество талантиви художници-резбари. Резбата е една от първите специалности, заложили в програмата на създаденото в София в края на XIX век Рисувално училище. Причините за това са ясни – традиционната роля, която дървото като материал играе в националната архитектура и формиране на бита, важното място, което то заема във всеки интериор и особено високото ниво на църковната резба, достигнало през епохата на Възраждането. През следващите десетилетия обаче в България настъпва едно твърде продължително затишие в развитието на изкуството на резбата.

Асен Василев започва работата си в Художествената академия след като спечелва конкурс за доцент през 1949 г. Званието професор той получава през 1960 г. Ръководи катедра „Резба“ в течение на три десетилетия.

Задачата, която Асен Василев си поставя – да изведе резбата на съвременно, високо професионално ниво – никак не е лека. Както е казал проф. Илия Бешков – „трудно е да възкресиш мъртвеца...“ По думите на Асен Василев, след като сам е завършил Художествената академия, целият му живот е преминал в преподавателска работа. Дейността му като завеждащ катедрата започва с внимателния подбор на перспективни студенти – двама, четирима... Постепенно ателието придобива облика на единно „семейство“. Създадената творческа атмосфера, внимателното отношение към способностите на всеки ученик, позволяват разгръщането на индивидуалността на студентите.

В един доста дълъг период на активно обществено строителство в страната, художници, възпитаници на катедра „Резба“, стават важен фактор в оформлението на архитектурните ансамбли. Асен Василев подготвя не един и двама резбари, работещи над задачите на синтеза между вътрешната архитектура и пластиката от дърво, в които резбата внася красотата на материала си, собствените си образно начало и естетически ценности. Учениците на проф. Василев, наричащи го топло „бай Асен“, създават десетки мащабни произведения, намерили място във всички краища на страната и в представителни български сгради в чужбина – в Москва, Берлин и другаде.

Авторитетът на Асен Василев се изгради далеч не само върху преподавателската му работа. С резбата си той с еднаква лекота организираше пространството на големи и малки архитектурни ансамбли. Умееше да извлече красота от всеки детайл, да достигне до най-фината му изработка. Силата му бе в придаването на необичайна изисканост на традиционните резбени мотиви и бе блестящ в третирането на природните им прототипи – цветя, пеещи птици, петли... В знак на резбата му се превръщат любимите му борчета, сред които е преминало детството му в Родопите – този елемент често се среща в декорацията на врати и тавани, дело на Асен Василев. Единственият ансамбъл, който този голям художник директно е подписал, „врязвайки“ своето име, е ритуалната зала в родното му село Арда, Смолянско. Изключителни са и птиците, които авторът вплита в лицевата плоскост на пространството на тавани, украсена през 1974 г. зала. През 1978 г. следват ритуалните зали в село Глоджево и град Кубрат, през 1982 г. – таван за обществена зала в Смолян, през 1983 г. – украсата на зала в Минералбанк в София... Във всич-

Асен Василев – „Свети Георги“

ки тях Асен Василев влага усета си към материала, към възможностите на длетото, към сливането на резбата с естествеността на дървото.

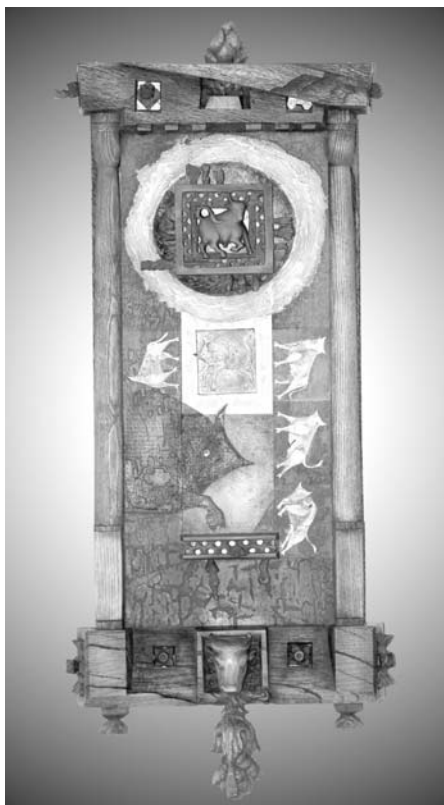
Асен Василев остави след себе си и великолепни мебели – ритуалните маси и столове и множество различни според замисъла си ракли. Именно в създаването на раклите той се впуска в разрешаването на специфични проблеми на цвета. Още при подбора на дървото той вече търси бъдещото взаимодействие на творбата си със светлината. Едни негови ракли отразяват светлината и така сами се превръщат в своеобразен извор на слънчеви лъчи. Други напротив – я поглъщат и така стават по-тъмни, по-плътни. Още по-голямо разнообразие авторът постига с включване в структурата на резбата на цветни керамични елементи. Когато веднъж Асен Василев изнася една подобна ракла в двора на Академията, колежата му, проф. Илия Петров, възкликва:

„Асене, създал си истинска живопис!“

С таланта си, с цялото си творчество, с дълбоко благожелателната си педагогическа дейност, Асен Василев има особено, неповторимо място в развитието на съвременната българска дърворезба.

Проф. Д-р Венета ИВАНОВА

Иво Арнаугов, който живее и твори в Торонто, Канада, представи първата си самостоятелна изложба „Делириум в бронз“, в Kathleen McCaу Art Centre, (Торонто, октомври 2006 г.) През януари 2007 г., неговата творба „Маската“ е включена в обща художествена изложба „Канадски художници без граници“. Тя беше представена в престижната Varley Art Gallery, Торонто. Журито избра 22-ма творци измежду 180 кандидата от 15 страни. Иво Арнаугов е единственият българин, участник в изложбата. Тя бе открита от Министъра на емиграцията и гражданството на Онтаро **Майк Кол** и от Кмета **Франк Скарпину**.

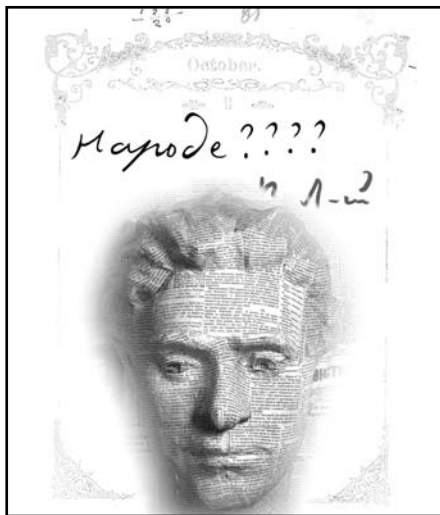

Николай Слатанов – „Част на телеца“

На 28 февруари т.г. в галерия „Шипка“ 6 се откри изложбата на секция „Дърворезба“ – **„Дървопластика“ 2007**.

На 28 февруари 2007 г. **Михаил Петков** откри своя изложба-графика в Литературен салон-галерия „Захарий Стоянов“, София.

От 27.02.2007 г. в зала № 5 на Художествена галерия – Добрич, бе открита изложба на ХГ – Добрич и РИМ – Добрич под надслов **„Образи от Възраждането“**. Галерията представя творби на български художници, пресъздали образите на Апостола на свободата – Левски, на Христо Ботев, Бачо Киро, Матей Преображенски, Стефан Караджа и др. Изложбата е с образообразен характер и подробни анотации запознават с живота и делото на героите. Представени са скулптурни портрети от **Никола Богданов, Асен Попов, Минка Христова, както и живописни платна от Наум Хаджимлазенов, Петър Петров, Иван Манойлов, Мара Цончева**. Изложен е и портретът на Левски – дигитален принт на

Александър Стефанов – „Васил Левски“

платно от **Александър Стефанов**, творба, която е част от голямото гарение, което художникът направи на галерията през 2006 г.

Регионален исторически музей представя униформи на опълченци, руски генерали, лични вещи на опълченци, бойни отличия и оръжия. Изложбата ще е открита в продължение на месец. По предварителна заявка галерията предлага на посетителите мултимедийна презентация за големия възрожденски художник **Димитър Добрович**.

На 26 февруари МК на Република България, Посолството на САЩ, Българо-американската комисия за културен обмен „Фулбрайт“ откриха изложба от творби на **Браг Гуарино и Нагин Цанов**.

На 20.02. Ректорът на НХА **проф. Божидар Йонов** откри изложба под надслов **IMAGE.BG – Спри да се оплакваш, а действай!** в галерия „Академия“ на НХА.

На 15.02.2007 в ХГ-Добрич се откри изложба с живопис, графика, рисунка, обекти, видеоарт, фотография, перформанс, инсталация, керамика, принт, словесни форми и документални филми от проекта **„Въображаемият храм“ 2000–2006**. Автор и куратор е **Пламена Димитрова-Рачева**, изкуствовед в ХГ-Добрич.

От 13 до 24 февруари 2007 г. в СБХ се състоя традиционната годишна излож-

Тодор Тринево

ба от пленер „Фотофиеста“. Тази година изложбата съдържа и представителна колекция от архива на Фотографската академия. Акцент са снимки на **Георги Георгиев**, едни от най-старите, приетавани от Фотографската академия.

В галерия-музей „Дечко Узунов“ на 22 февруари бе открита изложба по повод 108 г. от рождението на **Дечко Узунов**.

Николай Бузов откри изложба-живопис на 20.02. в Галерия „Сезони“.

На 7 февруари в галерия „Максим“ бе открита изложба-живопис на **Дарина Златарева**.

Кирил Божков откри своя Изложба-живопис на 06.03.2007 г. на „Шипка“ 6.

На 05.03. в къщата на Борис Христов в София бе открита изложба на **Светла Христова** под надслов „Цветята“.

По повод Международния празник на жените на 8 март **Лиляна Дворянова** откри своя изложба под надслов ПОЛ:[Ж] SEX: FEMALE в Галерия СИБАНК.

От 1.03. до 20.03 в галерия „Хаджистоянови“, НДК се състоя изложба-живопис на **Лиля Чаушева**.

По случай 3 март – Освобождението на България от турско робство **Светлин Русев** откри изложба в Галерия „Райко Алексиев“ под надслов „Картини от старата и новата българска история (некоригирани)“.

По повод 129 годишнината от Освобождението на България от турско робство и 77-та годишнина на скулптора **Христо Танев** на 02.03 в Мраморна зала на РКИЦ бе открита ретроспективна скулптурна изложба на автора.

ЧАРЛИ: ЕПИЗОД 3

Има различни артистични биографии:

Радикалните приличат на траекторията на метеор, който свети кратко и ослепително преди да изгори и остави неизличим спомен; тези на многоотомните класици в дадена област са подобни на величава непрекъсната парабола с високо било и безкрайно отдалечени начало и край; сивите са равни и скучни в резултат на едноизмерността си и т.н. Особено интересни, а и относително редки са художествените жития, които сякаш са съставени от няколко различни епизода-превълпъжения във времето в рамките на един живот.

Изложбата на Чавдар Петров „Силуети край брега на реката“ в галерия „Кръг +“ през февруари 2007 г. е първото му по-цялостно представяне в София след средата на 90-те години и според мен е пример за едно ново осъществяване на този живописец. Ще поясня: преди около 20 г. във времето на късния социализъм, Чавдар беше художник на клаустрофобичното пространство и психологическия затвор, в който пребиваваше обществото – разкривени фигури с разкривени физиономии в сумрачни безизходни пространства. Десетина години по-късно, през 1995 в зала „Райко Алексиев“ той показа големи формати в съвършено друга тоналност – тропически нажежени

Чавдар Петров

картини, вакханалия на цветно визионерство, своеобразен сетивен хедонизъм, епикурейство на художник опиянен от видимото, от природата, растителния свят, водата и свободното фланьорство. Някакъв условно казано, зрително много интензивен „марокански период“, искрено пиянство на погледа, което между другото предизвика учудване сред гилдията: „От къде се взе този художник?“ Разликата с живописца от втората половина на 80-те години беше поразителна, можеше да се тълкува в политически план като освобождение.

Дванадесет години по-късно, Чавдар Петров (вече на 52), според мен постига нова формула в своето скокообразно развитие на живописец. В „Силуети край брега на реката“ по-ранните му мотиви вече са изведени до авторски знаци и авторски иконографски формули, ценното, при които е не само тяхната разпознаваемост, привлекателност за погледа и естетическа самостоятелност, но и обстоятелството, че те са извлечени от срещата на две реалности – природната даденост, брега на Дунава при Видин, където художникът живее и обича да се „губи“, и собствената му психическа реалност на класически визионер. Реката, големия парк край нея, движението на водата, шлеповете, небето, сезоните и фазите на погледа – безкрайна поредица от физически промени – преминали в серия от психологически и естетически преобразувания в рамките на една вече доста дълга артистична биография ни довеждат до живописца, която виждаме сега. Разликата с изложбата от 1995 г. е новото обобщаване, извезждането на качествено нов синтез в чисти контрастни цветове. Ценното при това осъществяване е, че то се базира на процес, довел до по-висока степен на живописната култура. Онова, което чисто външно може да се припознае като връзка със сецесиона е именно рафиниране на сетивата и изобразителния жест. „Аз изживявам света и се „губя“ в него, но чрез собствена-

та си апаратност и мрежа от стойности. Аз живея в реалността и я живея, но когато я „реализирам“ го правя като никои друг“.

С достойнството на автор и майстор, Чавдар Петров е ярко открояваща се индивидуалност, отново и за пореден път. Раз-

бира се, контекстуално новата му живопис попада в зоната на пост-чувствителността, но въпреки това тя е свързана генерално с големите имена на българската живописна традиция на XX век. Още едно качество.

Руен РУЕНОВ

ПЕНКА МИНЧЕВА И ДИМИТЪР ГРОЗДАНОВ В ТАНДЕМ

Под мотото „Холандски лица“ и „Водни лица“ през февруари Пенка Минчева и Димитър Грозданов представиха съвместната си изложба в зала „Райко Алексиев“. В този случай авторите залагат на рисунката – едри формати, лаконични средства, мощно въздействие на визията, разгърната в единият цикъл.

Импулсът на Пенка Минчева идва от пътешествие в Холандия. В качеството си на рецепционист на тамошен кинофестивал, тя има възможност за непосредствен контакт с шарената компания на кинаджии, киномани и сродни артистични души. Заедно с един „Автопортрет“ от 2003 г. младата художничка е запечатала още седем лица от това пътуване. Понятието „запечатала“ може да се приеме и буквално, но не визира стандартните графични техники. Става дума за технически похват, който тя „патентова“, още през 2002 г. и успешно прилага творческите си изяви – изграждане на образ чрез прозаичното пособие каквото е обикновеният печат. Текстови печати с понятия като „Landscape“, „Portrait“ или както е в случая „Dutch faces“ тя превръща в работен инструмент, а ефекта от тази капризна и трудоемка техника в находчив художествен резултат. Едноцветни, кадрирани в грес-план, чрез оптическата вибрация на растера в рисунките оживяват образите на новите й холандски приятели. Група от млади хора с характерната им типология и странности, сред които изпъкват портретите „Музикант“, „Фламандско момиче“, „Рубен“ и автопортрета на художничката. Всъщност именно със своята активност и

находчиво мислене П. Минчева направи името си забележимо върху нашата художествена сцена. С типичните за младите необремененост и любопитство многопосочените й търсения в области като рисунка, живопис, инсталация, видео и особено най-новите и „бодливи“ фото – инсталации, творчеството й се отделя на общия фон и я нарежда сред обещаващите имена на най-младата генерация.

През последните години Димитър Грозданов развива различни дейности и начинания в крайдунавските градове – организация на пленери, групови акции, участия в регионални изложби и пр. В 01 часа на 01.01.2007 г. той откри своя изложба в Галерията в гр. Оряхово, която му е предоставила възможност за работа на място. Крайният резултат е показаните и в София „Водни лица“ – 10 големоформатни акварели, обогатени с емисии сух пигмент. В „Двете Вероники“ и „Фата“ авторът използва изпитан похват – чрез конкретен женски персонаж и живописната атмосфера да насочва към алегорични представи. Групирано като диптих или триптих в пространството на залата останалите акварели сякаш се стремят да визуализират парадоксалното и невъзможното – „Водни тела“, „Образ на водата“, „Водата идва“. Те носят основните характеристики на неговото творчество – информална образност, която изразява състояния, представи, а не описва видимости. Затова не образът на реката, а мистерията на огромната, неспирно двиеща се флуидна материя е предизвикателство за автора. Предизвикателство да се постиг-

Пенка Минчева – „Музикант“

не парадоксалното внушение за феномен, вечно единосъщчен и вечно променящ се.

Върху дългите рулони хартия Димитър Грозданов изразява собственото си усещане за този феномен и съумява да провоки-

ТЕМИ АУТСАЙДЕРИ ИЛИ АУТСАЙДЕРИТЕ КАТО ОЧЕВИДНА ТЕМА

Има ли подходящи и неподходящи теми в изкуството? За коректните и некоректните, от гледна точка на конкретен политически контекст, вече знаем всичко или поне достатъчно що се отнася до финансовото оцеляване и определяне на естетическото, социалното и т.н. в изкуството. Задължително ли е съхраняването на идеята в темата или последната вече е достатъчно еманципирана? Станаха ли зрителите надменно възискателни и изискващи от авторите смайващи концепции? Допустима ли е към днешна дата „очевидна“ (или обикновена) тема?

Признавам, че не се досещам кой и колко е писал за темите в българското съвременно изкуство. Нито се досещам и за анализ на съдържащите се в избраните теми идеи. Досещам се обаче, че алибито „избор на автора, интерпретация, специфичен език или стил“ не винаги се оказва достатъчен аргумент за успешното разрешаване на казуса тема – идея – художествен език – автор-зрител. За капризното око на просветения зрител темата трябва да бъде

Д. Грозданов – общ план на експозицията

ра въображението на зрителя и да го поведе в безкрайното пътешествие от емоции, внушения и представи, които открива условният образ.

Борис КЛИМЕНТИЕВ

ясна, но идеята не трябва да бъде очевидна. Състояние напълно съответстващо на определението, според което при повишаването на концептуалността на изображението, образът губи своята предишна невинност и се насища със знаци и значения. Установява се, че представянето на „директни образи“, незащитени от вече разпознаваемото допълнително смислово насищане, оставя усещане за прекаленост или за прекалена очевидност. Тази ситуация, отнесена до отношението автор-зрител, най-елементарно може да бъде определена като изискване за преднамерена концептуалност. Изборът на тема, представена извън това условие, поставя автора в състояние на отбрана по отношение на зрителите, доколкото последните не откриват личните си ориентири в концептуалното и припознават представеното като безсъдържателно т.е., такова върху което не могат да наслагват допълнителни смисли, освен очевидно изобразените.

Настоящите размисли са провокирани от изложбата на Любен Стоев „Аутсайде-

ри“, представена в СБХ – „Шипка“ 6, през февруари 2007 г. Последвалите изложбата коментари единодушно поставиха акцент върху темата, с някои вариации в тона – от шеговитото любопитство да бъдат коментирани и представяни теми и образи извън приетото за прилично до добре прикритата погнуса от сблъсъка с ежедневното гето. Но независимо от гамата на коментара, вниманието неизбежно се концентрираше върху невъзможността да бъде разпозната преднамерената концептуалност. Т.е., образите някак успяха да останат едни и същи, независимо от нагласите и очакванията на зрителите.

Може да се каже че това беше изложба, на която всички посетители видяха едно и също. А разликата в коментарите бе по скоро функция от степента на стъписване. В допълнение към липсата на преднамерена концептуалност изложбата не беше и преднамерено провокативна. Изобразяването на ежедневното гето не е провокация, а по скоро честно отношение към актуалните теми. Ако експозицията си е спечелила скептични определения по отношение

Л. Стоев – „Коледна промоция“

на смисъла изкуството да насочва интереса си към гетото на естетиката, то това би означавало идентифициране на прекалена чувствителност по отношение на подходящо-неподходящо, прекалено-уморено и т.н.

А възможно ли е, давайки израз на обострена възискателност за подходящото, определени теми да бъдат превърнати в аутсайдери?

В теми аутсайдери поради това, че могат да се експонират в преднамерената концептуалност?

Ивана МУРДЖЕВА

ВГ карикатурата – ЗАБАВНА И НЕДОТАМ ИНТЕЛЕКТУАЛНА

Съвсем естествено политиките отново се оказаха на мушката на художниците в неотдавна приключилата 32-а обща карикатурна изложба на „Шипка“ 6.

Години наред битовият хумор и осмиването на национални черти на българина остъпват място на делата на властимащите. Което е нормално за време, в което политиките биват коментирани дори на купони, където е по-нормално хората да говорят за жени, секс, скъпи коли и просто да се забавляват с майтапи.

Корупцията, разцеплението на десните, сагата с Вальо Топлово, влизането ни в Европейския съюз, епохалната битка на Бойко Борисов с боклука естествено се оказ-

ват главното вдъхновение за автори като Кирил Манов, Ивайло Цветков, Чавдар Николов, Иван Кузузов, пък и за почти всички други техни колеги.

Какво все пак отличава политическата карикатура '2007 от подобни изображения отпреди петнайсетина години например? Струва ми се, че тя става по-малко гротескна, отколкото беше в зората на демокрацията, което не е изненадващо, тъй като и политическите страсти са поуспокоиха. В повечето творби преобладава хуморът, може би защото действията на политиките са подлагани всекидневно на дисекция от всевъзможни медии, а по техен адрес се е изрекло почти всичко. Затова много от худож-

ниците се заиграват главно с остроумни забележки, макар те да звучат понякога като реплики от скеч. Подобно е въздействието на една от работите на Ивайло Цветков. В нея група хора са седнали около маса, над която стърчи табела „Среща на десните“. Иван Костов ги подминава, казвайки „Десни били! Пълни леваци!“ Не по-различно е внушението и от карикатура, родена от словесната битка между шефовете на ЦСКА и „Левски“. В нея под образите на Александър Томов и Тодор Батков е изписано съответно „пенкилер“ и „уплашен мустак“. След като всичко това обаче е било докрай експлоатирано от медиите, карикатурата губи оригиналността си.

Разглеждането на обществото от всевъзможни риалити шоута, чалга индустрията и елементарната забава безспорно влияе и на изкуството. То сякаш става по-иллюстративно, а интелектуалният и асоциативен подход се срещат значително по-рядко. Въпреки че има приятни изключения. Една от тези карикатури е работата на Кирил Манов, който е изобразил два щрауса, заровили си главите. Под крилото на единия има папка с надпис „Програма за борба с корупцията“, под крилото на втория се мъдри куфарче. А заровените глави отдолу си предават пачки с банкноти.

Най-добри безспорно са постиженията на авторите, които извличат оригинални идеи от обществено значими скандали. Това са творби, фрази от които имат шанса да се превърнат в крилати лафове. В този случай особено сполучлива е работата на Иван Кутузов, нарисувал група нашенци на фона на селски казан. Мъжете са вдигнали гордо плакат, на който пише „Не на геноцида над казанските българи!“ Остроумно и сполучливо! Както безспорно постижение на изложбата е и откриването на нова па-

Любомир Михайлов

рична единица „левро“. Разбира се, колкото по-разнообразни като тематика и подход са „смешните“ произведения, по-добре за карикатурата. Не е задължително изображението да е драстично преувеличено, а асоциациите много сложни.

Добре е обаче работата да удари в десетката на общественото вълнение с нестандартно прозрение, сравнение, дори разкритие. Сред 500-те работи на представителите се 35 автори могат да се открият и такива творби.

Струва ми се обаче, че те не са достатъчно, макар че като цяло ВГ карикатуристите ни са в повечето случаи бдителни, смели и не цепят басма на народните „любимци“.

Кристина ПАТРАШКОВА

IN MEMORIAM

Ангел АХРЯНОВ (1927–2007) Петър ДОЕВ (1914–2007)
 Георги БАЕВ (1924–2007) Христо ХРИСТОВ (1925–2007)
 Огнян ШОШЕВ (1934–2007)